

Грчката армија се храбри со вулгарни националистички маршови кои упатуваат на крвав конфликт со соседните земји Албанија, Македонија и Турција!

Симнати експонатите од Воениот музеј на Македонија, каде се изложени материјали и артефакти од античката историја на Македонија од времето на Филип Втори и на Александар Македонски, како и за македонската фаланга! До каде ќе оди повладувањето на сè поголемите грчки уцени и барања?

Дали претераните барања на ЕУ за прием на Македонија имаат врска со приближувањето на 100-годишнината од потпишувањето на Букурешкиот договор, со кој етничката територија на Македонија беше поделена меѓу кралствата на Грција, Србија и Бугарија?

Пишува: Драги ИВАНОВСКИ

Во мноштвото барања кои Европската унија ги поставува како услов за добивање членство на земјите кои веќе го стекнале статусот кандидат, значајно место има остварувањето на човековите права, меѓу кои се и правата на националните малцинства за зачувување и изразување на својот национален, културен и верски идентитет. Од друга страна, значајно место во тие критериуми се и заложбите на земјите кандидати за мирно решавање на споровите со соседните земји како придонес за зачувување на мирот и безбедноста во светот. И тоа е в ред доколку таквите заложби се спроведуваат и во земјите кои одамна станале членки на европското семејство на цивилизирани

ВАЖИ ЛИ ПРВИОТ ИЗВЕШТАЈ НА БАДЕНТЕР?

ЕВРОПСКА УН

народи, како што е, на пример, соседна Грција.

Меѓутоа, најновиот скандал во грчката армија, која "морално" се храбрела со пеење вулгарни националистички песни, кои повикуваат на воена пресметка со соседните Албанци, Турци и Македонци, е особено загрижувачки во периодот кога т.н. меѓународна заедница презема големи напори за решавање на последното косовско прашање, кое произлезе од крвавото распаѓање на поранешната федерација токму поради беснеењето на национализмот на Слободан Милошевиќ, Фрањо Туѓман и Алија Изетбеговиќ. Се поставува прашање дали ваквите изливи на непријателство во грчката армија кон соседните земји можат да останат незабележани од странските дипломати во Грција, како и од бројните невладини организации - Хелсиншки комитет и други, кои инаку се ревносни кога се работи за изготвување извештаи, на пример, за достигнувањата на Р Македонија во демократската трансформација на севкупниот општествено-политички систем според принципите и правилата на граѓанското општество!

ГРЦИЈА ИМ СЕ ЗАКАНУВА НА СОСЕДИТЕ?!

Во најновите видеоклипови емитувани во некои македонски ТВ-станции гледачите можеа јасно да забележат дека на воена парада во Атина, во присус-

тво на грчкиот претседател Карољос Папуљас, елитни единици на грчката армија маршираат пеејќи маршовски песни со вулгарно-националистички пораки, насочени кон Македонија, Албанија и Турција од кои последната е членка на НАТО пактот!

Во еден од тие видеозаписи, кој го видоа македонските граѓани, освен македонската Амбасада во Атина, која не реагира бидејќи не нашла докази за антимакедонско расположение во грчката армија, се вели: "Крвта што тече во вените на вистинските Македонци е грчка, името не им го даваме на скопјаните", а се гледаат и пароли со слична содржина, кои ги носат граѓани кои присуствувале на воената парада на грчката армија.

Изливите на национализам особено биле вулгарни кон Албанија, со тоа што на една вежба грчки војници пееа песни во кои се велело "ќе направиме јажиња од албанските црева", објавено во грчкиот весник "Та Неа". По тоа следувале остри протести во Тирана и палење на грчкото знаме во јужниот албански град Фиер, поради што реагираше грчкото Министерство за одбрана, кое беше присилено да изјави дека "недвосмислено ги осудува таквите инциденти, чија автентичност е под истрага, бидејќи не ги изразуваат чувствата на Грците кон земја која е сосед и пријател"! Во друга таква песна грчки војници пеат дека "ќе направат гонови за чизми од кожа на Турците" што, исто така, беше проследено со испраќање протестна нота од Турција.

ЕУ, НЕ ВАЖИ И ЗА КАНДИДАТИТЕ ЗА ПРИЕМ!

ПОВЛАСТЕНАТА "КОЛЕПКА НА ДЕМОКРАТИЈАТА"!

Најновиве екстремно милитаристички пораки, содржани во маршовските песни на специјални единици на грчката армија, го прелеваат врвот на грчкото византиско тенџере во кое одамна се варат големодржавните, националистичките и асимилаторските политики и претензии на Атина. Тие го трујат балканскиот простор со невидена енергија, која води кон нови крвопролевања и судири, кои долго се толерираа од цивилизираната европска заедница на народите, каде Грција се обидува да се прикаже како "колепка на демократијата".

Всушност, како да се оцени последниот вандалски и антихристијански акт за кршење на спомен-плочата поставена на гробиштата во кои се закопани 1.200 Македонци и Грци, загинати во

Што пееле грчките моринци:
"Барам брод за да одам на
брегот на мала Азија,
Во оган и пламен да ја
претворам цела Турција,
Моринците со челичен морал,
На секој Турчин што го најдоа
му ја отсекоа главата,
Загинаа соборци, загинаа
деца,
За да го отворат патот кон
Атина.
Ќе се качам на Аја Софија,
Да ја извадам турската
полумесечина и да го ставам
крстот.
И тогаш само Господ ќе го
осветлува градот
И грчката химна насекаде ќе
се слуша!"

Бугарија, особено на Франција и на Германија за заштита и чување на гробовите на нивните војници кои се наоѓаат на наша територија, а кои ги изгубиле животите во масакрите на македонскиот фронт во текот на Балканските или на Првата светска војна.

Всушност, Грција и натаму се оглушува на констатациите на разни европски форуми и организации, од Советот на Европа, Европскиот парламент и други невладини организации, како ОБСЕ, на која редовно се прикажуваат нејзините непочитувања на Париската повелба, на Завршниот акт на Конференцијата за европска безбедност и соработка во Хелсинки и на други меѓународни документи во кои се утврдуваат човечките права на националните малцинства. Грција и натаму не признава постоење на македонско, турско и влашко национално малцинство, во време кога партијата на Македонците "Виножито" веќе е дел од коалицијата која во Европскиот парламент ја сочинуваат партиите во

ИЈА И СÈ Е МОЖНО!

борбите кај Лерин под знамето на ДАГ во текот на 1949 година (за што пишувавме). Тоа ни послужи да го поставиме и прашањето: Дали грчката држава, во која христијанската религија високо се котира во општеството, може да си дозволи анахрон однос со тоа што ништо не презела таквиот трагичен историски настан да го одбележи на достоинствен

начин, со поставување споменик, на истиот начин на кој се одолжуваат останатите цивилизирани држави кон историските настани и паднатите жртви, кои се случиле без оглед на, во меѓувреме, променетите идеолошки и други околности кои се одвивале кај нив?

Со ова сакаме да потсетиме и на заложбите на соседните земји, Србија и

коалицијата Европска слободна алијанса, односно сè уште не дава дозвола за почеток на работата на Домот на културата во Лерин, што е констатирано и во годинашниот извештај на американскиот Стејт департамент за положбата на човековите права во светот, и наспроти потпишаната привремена спогодба со Р Македонија се заканува со користење на правото на вето во поглед на нашето зачленување во НАТО и во Европската унија.

ДВОЕН АРШИН НА УНИЈАТА

Наспроти таквиот непримен однос на Грција кон остварувањето на обврските кои произлегуваат од членството во ЕУ, Советот на Европа, во НАТО пактот и други меѓународни организации, македонскиот народ по осамостојувањето на државата е подложен на постојани притисоци за остварување на многу построги критериуми во поглед на аспирациите за придружување во евроатлантските интеграциони процеси, иако со својот мирољубив карактер, кој потекнува од цивилизацискиот развој од славните времиња на династијата на кралот Филип Втори и на најголемиот освојувач на дотогаш познатиот свет Александар Македонски, па сè до Гоце Делчев кој светот го разбираше единствено како поле за културен натпревар меѓу народите, во ништо не придонесува за таквиот понижувачки, непримен и нецивилизациски однос на Европа кон него. Р Македонија доз-

ЕУ ЗА ЕДНИ МАЈКА, ЗА ДРУГИ МАЌЕА!

воли силите на НАТО да ја користат територијата на нашата држава за поминување на силите на НАТО при воената интервенција против диктаторскиот и репресивен режим на Слободан Милошевиќ, на своја територија обезбеди прифаќање на повеќе од 360.000 бегалци од Косово, за потоа во согласност со нечи домашни или странски сценарија да биде втурната во меѓуетнички конфликт од кој излезе со тешки отстапки, кои произлегоа од потпишувањето на охридскиот Рамковен договор, со чие наводно неостварување ни се закануваат при секоја средба европските претставници!

ПРВО УСТАВ, ПОТОА ЗАЧЛЕНУВАЊЕ

Деновиве забележуваме уште неколку бисери од таквата европска политика, која подолго време нè присилува да создаваме консензус со една опозициона партија, која до вчера со оружје се бореше за создавање голема Албанија, нè тераат да остваруваме дијалог со опозицијата надвор од институциите на политичкиот систем, нè присилуваат да создаваме паралелни верски заедници, кои во основа значат нов обид за негација на идентитетот на Македонската православна црква, која и онака е предмет на негирање од неформалната оска Белград-Атина, а еклатантен пример за таа ригидна политика е ставот дека Македонија не можела да дава даночни погодности и олеснувања за странските инвеститори со чиј капитал ќе можеме побрзо да ја поставиме македонската економија на здрави нозе, небаре со тоа го загрозуваме самото постоење на Унијата! Ако кон сè тоа го наведеме и укажувањето дека заради конституционалните проблеми во Унијата околу новиот Устав и дисонантните ставови на одделни членки околу конечните граници на евроинтеграцијата,

ќе мораме да чекаме уште многу години за остварување на желбите за влегување во ЕУ, тогаш оправдано се прашуваме до каде ќе одат европските барања кон Македонија? Се разбира, доколку до истекот на тие неколку години, потребни за расчистување на постојните дилеми во ЕУ, во неа не настанат нови околности од внатрешен карактер или како резултат на промените во констелацијата на силите и моќта во меѓународната заедница, кои би значеле тамошно одлагање или оневозможување на таквите претензии на Р Македонија.

БУКУРЕШКИОТ ДОГОВОР ОСНОВА ЗА ВАКВА ПОЛИТИКА?

Поставувањето строги и построги критериуми за влез на Македонија во европското семејство некако коинцидира и со приближувањето на 2013 година кога се навршуваат 100 години од потпишувањето на темниот и трагичен Букурешки договор меѓу големите сили и нашите соседни земји, со кој етничката територија на Македонија по Балканските војни беше поделена на три дела, кои потпаднаа под власт на Грција, Србија и Бугарија. Се зборува и за постоење на тајни клаузули во тој Договор, во кои се вели дека доколку во текот на 100 години се појави нов државен субјект на македонскиот народ, Договорот автоматски престанува да важи. Се поставува прашањето дали со таквата политика на Европа кон нашата држава се кријат определбите за конечно уништување на националниот и културниот идентитет на македонскиот на-

род, за што имаше обиди и во формулирањето на одредбите на охридскиот Договор и промените во Уставот на РМ, кога тој беше означуван како заедница со што би се изгубила неговата државотворност иако македонскиот народ со користење на правото на самоопределување и како дел од антифашистичката коалиција во Втората светска војна со оружје в рака успеа да си создаде сопствена држава.

Францускиот експерт по уставно право, Робер Баденер, во 1990 година, како претседател на Комисијата составена од претседателите на уставните судови на неколку европски држави по процесите на дисолуција на поранешната ју-федерација, донесе решенија со кое се утврди дека единствено Македонија и Словенија ги исполнуваат условите за создавање независна држава и тоа никој не може да го негира или да го доведува во прашање, бидејќи неговата Комисија имаше мандат од Европската унија.

И на крај, го поставуваме прашањето дали на таков начин посредно се оневозможува опстанокот на македонската држава, која ги "загрозува" плановите на европските сили за конечно бришење на македонското прашање и на македонската нација од картата на старата вавилонска курва, како што одамна македонскиот народ ја нарекол Европа, кој во 1903 година се крена против Отманската империја, со прогласување на Крушевската република, од која стравуваа сите соседни монархии на кои им се крваше косата на главата од таква творба, која може да влијае и врз распаѓањето на нивните кралства, поради што воопшто и не помислија да ја помогнат борбата на македонскиот народ за сопствено ослободување од петковното ропство на Османлиите! Или можеби се работи за страв од македонскиот империјализам од времето на славните антички времиња кога библиската држава Македонија го освојуваше светот за да ги обедини и поврзе народите и цивилизациите, а не да ги уништува и поробува. Токму последната одлука за отстранување на историските поставки од Воениот музеј на Македонија, во кои станува збор за античката историја на Македонија од времето на Филип Втори и на Александар Македонски зборува за долгорочна стратегија со постојано наметнување на барања од страна на Атина, која единствено би била среќна доколку се избрише целата историја на македонскиот народ, па дури и неговото име. До каде можат да одат ваквите барања на Европа и нивното прифаќање, без притоа да се загрозат основите на постоењето на македонската нација, јазик, култура и цивилизација е прашање за сериозно размислување на македонската политика, на интелектуалната и научната јавност и не може да биде предмет само на дневната политика.